

קו:

עין משפט
נר מצוה

ב ו א ב ג ד מ"י מ"י מ"י
 שנת הללה כ קמח שם
 טו"ש שם טו"ש טו"ש
 כו ה מ"י שם ה"ל כ טו"ש
 שם טו"ש כ
 כז ו מ"י שם הללה כד
 טו"ש שם
 כח ז מ"י וקמח שם טו"ש
 שם טו"ש
 ל ח מ"י שם הללה כ טמח
 שם טו"ש שם טו"ש ה
 לא ט מ"י שם ה"ל יט
 לב י מ"י שם ה"ל כ קמח
 שם טו"ש שם טו"ש
 טו"ש טו"ש

רַב נָסִים גֵּאֹן

[illegible]

יחזקאל נותנין אפריהם מוונות. אין
מיחזקאל שפיר במים להכי לא ט
עליך חדל דלאו מילתא דפסיקא היא
למחיה ועוד בדמיון צדיק לאוקמה ד
ונומנין לפניהם מוונות בניו שאי
מקורה וזי בשביל שאי מקורה
ומניין להם מוונות ורש"י דפירש כיון
אין דין מוקיין ויחזי להכי אין
ונומנין לפניהם מוונות ואין טורחין
בשבילם אין נראה כלל דהא חזן
לקמן בפ' בתרא (דף קה:) ונמיס
חזן לפני אווירם וטרנגוליהם ולפני
חזן טרנגוליהם אפי"ו דמוקיין אין
בבבבב ונראה לר"י כל היכא דהו
טעמוד ועמוד מדאורייתא כגון אווירן
וטרנגולין ויוני הרדס"יאות ואפי"ו
ומדברגין אסור לזון דמתן בפרק
ששמונה עשרים (לקמן דף קו.) חיה ועוף
בגבסומו האדן פטור משמע אבל
בשביבבבבין מוקיין מוונות וכן חיה ועוף
בשביבבבבין מוקיין דחשיב טפי
אווירן מוונות עליך אבל כאן שמן המורה
אין ניוחין לא חשיב מוונותיהם עליך
והיו כאותם שהן כל שעה בשעה כמו
ויוני שזבן ויוני עליה ואפי"ו שפיר לפי
זה והיה דריש אין דין (וינא דף כד.)
דקמתין הם במתניין רש"י"ו אומר
זה הכלל המחוסר ידעה אסור כו'
וקאמר בגמרא היה דמי מחוסר כו'
כגון דאמר הנא מזהה ונאזורה אמר
ליה אפי"ו לרב יוסף והיו אווירם
וטרנגוליהם דאמר הנא מזהה ונאזורה
ואמר האדן אווירם וטרנגוליהם ויוני
הרדס"יאות פטור והשתא קשה מאי
פריך והא פטור משמע אבל אסור
ובמתניין אסור נמי רש"י"ו אומר
מחוסר ידעה אסור ונאזורה דפי"ו הא
אין שפיר דרש"י"ו קאי אירשא דקמי
אין דין ואין נותנין לפניהם מוונות
וקא אסור רש"י"ו במחוסר ידעה
אין לימן מוונות ואפי"ו מחוסר
ידעה דאורייתא חשיב ליה ולחיה
פרק שפיר:

הלכה טבא רש"י"ו אפי"ו דר'
יהודה פליג מ"מ פריך
אפי"ו שפיר דלי לאפוקי ממדרי יהודה
אחא לימא אין הלכה כרבי יהודה
דמי אחי שפיר דלא קבעי היכי
דמי מחוסר ידעה דאא כבר שפ'
והיהא דלויסא עוקיי ציבר גדול
ומסתמא דהיינו מחוסר ידעה דרש"י"ו
אבל ברש"י אין דין (וינא דף כד.)
קשה אחא קבעי הי"ד מחוסר ידעה
ואולי וכובר פי ציבר גדול וציבר קטן
לרצון ונראה לרבי"א משום דההס
קמינו במיתמיהו חיה ועוף ועלה
רש"י"ו וקבעי הי"ד מחוסר ידעה
נאזורה אבל אחיה לא קבעי דזה
כבר שפיר וכן משמע דכל הנהו
דמיתמיהו עליה לא מיירי אלא בעפופות
אבל הכא לא איירי רצון בעפופות
אלא במיה גיטא:

היבא דרש"י"ו אפי"ו דר' רב
היה להם שיעור הכתלים
קסו והיו יודעין שיעורין:
למה זה דומה אנוני"א ביתו ושאמר
ונאמא אפי"ו שמוך בחבור.

אז תאמר מאי אולמא דך מהך

האורג פרק שלשה עשר שבת

יש דטעמא משום דדגים
 ינן דחשיבי כאין מזונותיהם
 דלדגים מזוין מזונות ולא
 גי אין לדין חיה ועוף ואין

וצבי (6) לגינה ולחצר ולביכרין [חייב] (7) רשב"ג
אומר לא כל הביכרין שוין זה הכלל מחוסר
צידה פטור שאינו מחוסר צידה חייב:
גמ' (8) תנן חתם אין צדן דגים מן הביכרין
ב"ט ואין נותנין לפניהם מזונות אבל צדן
(9) חיה ועוף ונותנין לפניהם מזונות ורמיניהו
(10) ביכרין של חיות ושל עופות ושל דגים אין
צדן מהם ביום טוב ואין נותנין לפניהם
מזונות קשיא חיה אחיה קשיא עופות
ועופות בשלמא חיה אחיה לא קשיא הא
רבי יהודה הא רבנן אלא עופות אעופות
קשיא וכי תימא עופות אעופות נמי לא
קשיא והא (11) ביכר מקורה הוא וביכר שאינו
מקורה והא בית דמקורה הוא ובין לרבי
יהודה ובין לרבנן צפור למגדל אין לבית לא
אמר רבה בר רב הונא "הכא בצפור דרור
עסקינן לפי שאינה מקבלת מרות דתנא דבי
ר' ישמעאל למה נקרא שמה צפור דרור מפני
שררה בבית כבשרה השתא דאתית להכי
חיה אחיה נמי לא קשיא הא בביכר גדול הא
בביכר קטן היכי דמי ביכר גדול היכי דמי
ביכר קטן אמר רב אשי "כל היכא דרהיט
בתריה ומטי לה בחד" (12) ש"חייא ביכר קטן
וואידך ביכר גדול אי נמי "כל היכא דנפיל
טולא דכתלים אהרדי ביכר קטן ואידך ביכר
גדול ואי נמי כל היכא דליכא עוקצי עוקצי
ביכר קטן ואידך ביכר גדול: רשב"ג אומר
וכו': "אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל "הלכה כרבן שמעון בן גמליאל
"אמר ליה אביי הלכה מכלל דפלגי א"ל
(13) אמאי נפקא לך מינה א"ל גמרא גמור
וזמרתא תהא (14) ת"ר "הצד צבי סומא וישן
חייב חגיר וזקן ויחולה פטור א"ל אביי לרב
יוסף מ"ש הני ומ"ש הני הני עבידי לרבויי
הני לא עבידי לרבויי והתניא חולה חייב
אמר רב ששת לא קשיא הא בחולה מחמת
אישתא הא בחולה מחמת "אובצנא ת"ר הצד
חגבין גזין צרעין ויתושין בשבת חייב דברי
רבין מאיר וזכמים אומרים "כל שבמינו ניצוד
חייב וכל "שאיין במינו ניצוד פטור תניא
אידך הצד חגבים בשעת הטל פטור בשעת
השרב חייב אלעזר בן מהבאי אומר אם היו
מקלחות ובאות פטור איביעאי להו אלעזר
בן מהבאי ארישא קאי או אסיפא קאי ת"ש
(15) הצד חגבין בשעת הטל פטור בשעת השרב
חייב אלעזר בן מהבאי אומר אפילו בשעת
השרב אם היו מקלחות ובאות פטור:
מתני' (16) צבי שזכנס לבית ונעול אחד בפניו
חייב נעול שנים פטורין לא יכול אחד לנעול
גמ' א"ר ירמיה בר אבא אמר שמואל "הצד א
לגורוקין שלו: **מתני'** "ישב האחד על ה
ומילאוהו השני חייב ישב הראשון על הפ
בצידו אף על פי שעמד הראשון והלך
הא למה זה דומה לנעול את ביתו לשו

הנכבדים במבשר קטן, וביחייא דתני אין עדין במבשר גדול. הכי דמי כושר גדול (א) בחר הכיח מסור עליו בשבת ואסור לעזיז ממנו בשרו, וכל בשר שאינו מחוסר צד (כיון) שאורב להן כדרך שהעיד אורב לעזוז כדמכחי יארכו כמסחר גוי ידכה יסוד (ב) ורבינו, כל שבמנו צידו, חייב בן שאין כמנו צידו חזון (ג) ידכר ורבינא אחת, חזון צעשה חייב בן שסעאון פטורי, ומיפסח חלמנא בעי צידו ורבינא, כל צידו תחבולו אדא לעזול ממנו צעזעו עליו כמנו חזון (ד)

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נב' וגני לבית ולדגניה
ולחמץ: (ב) ישם הא בבביר
מקוהה הא בבביר: (ג) רש"י
ד"ה הגזן מין חנני טעור. ג"כ
ולגני מין חנני דכחוד דשם
משתע דהוא מין סקן טעמא טוב
מלחמי קושא וז' בספר פרי חדש
סי' פ"א: (ד) ד"ה הא שני זה
למה דרשנו: (ה) ד"ה ונחל
וכו' בחוכו כך אע"פ:

גליון הש"ס

דעם צווייטן חלק הארץ האט מען געקוקט
 געווארן. ע' צוואנציג : ע"ב וצמ"ל
 פ"א הלכה בא מהל' מאכלות
 אסורות :

מוסף רש"י

הוצא בסוף המסכת.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

מהדרי, חיה אחיה ראקשי לן
ואתי הדין פיוקא קרוב לדר
ן גמלאל. ומפורש בייט היכי
סומא וישן חייב משום דברוי,
אחד, ואין בהן כח לילך לכאן
פירוש לכלובו. ישב אחד על

לא דבר רצונו לרד כחלוק לטאורס דהא תתנחן דאל ויהרריתא סל כירט מירר יפיו תא מתרד הא כביד מרובה וכו' וכו'.